

И КОЊЕ (АЛИ И МАГАРЦЕ) УБИЈАЈУ, ЗАР НЕ?

- неке заблуде о људима и животињама -

Аустријска полиција саопштила је да била приморана да убије зеца који је напао пар пензионера, а потом и полицајце. Животиња тешка пет килограма изненада је напала жену стару 74 године, док је стављала на конопац веш у башти куће у Линцу. Кад ју је угрзао за ногу, жена је пала, а зец се окомио на мужа који је дошао да јој помогне. Кад су два полицајца позвана у помоћ стигла, зец је напао и њих и "они нису имали другог избора до да употребе службено оружје", рекао је Франс пресу портпарол полиције Александер Нидервимер. "Знамо да бикови, свиње и пси могу да постану изузетно агресивни, али никад нисам чуо за зечеве", додао је представник полиције.

Мене овај случај није изненадио. Никада нисам веровао у причу о зецу као о плашљивој и безопасној животињи; напротив, зазирао сам од његове крволочности, одувек сматрајући да је најбољи човек пријатељ – свиња! Јер, према својевремено предложеном нацрту закона којим би у Британији било регулисано пресађивање органа генетски одгајене свиње у људско тело, предвиђено је да се пре трансплантације потпише уговор, у коме се особа са таквим органима (назовимо је, условно: човек-свиња), одриче потомства (односно: деце-прасића), док би сваки њен сексуални контакт морао бити пријављен здравственим властима. Међутим, недоумица је настала око питања: ко би у случају болести такву особу требало да лечи? Лекар – или ветеринар? Или, још нејасније: и случају крађе, корупције, можда убиства, како би пресуда, извините на морбидности, гласила – у затвор, или на новогодишњу трпезу?

Међутим, да наши људи, иако мрзе себе, ипак, веома воле животиње – доказује (истина, трапава) офанзива градске власти против директора београдског ЗОО врта, Вука Бојовића, као и њихова "грандиозна идеја" о измештање истог врта са Калемегдана на неку удаљену "егзотичну локацију". Наравно, при том, као што обично бива са сулудим идејама, и уз ову следује "атачмент" о његовом евентуалном претварања у сафари парк! Хм... не делује ли у данашњој Србији, земљи са врло мрачном политичком и економском будућношћу, та зоолошка прича помало цинично? Немамо ли ми већ јединствени сафари парк на свету, који нам је изградио НАТО, Косово и Метохију, са кога ће ускоро да буду прогнане и последње угрожене врсте – Срби? И ко нам то уопште гарантује да на испражњеном простору ЗОО врта неће нићи коцкарнице, ноћни барови, полујавни-полутајни бурдељи и остали "објекти" за прање новца? Најзад, квиз-питалица: шта би се онда на том месту продавало? Дрога... или лилихип?

Али, ко да је то важно? Битно је једино да и ми, Срби, коначно, постанемо део "напредног, демократски оријентисаног и цивилизованог" човечанства – *Animal Planet!*

Кад смо већ код Срба, овако је славни Езоп, пре више од две и по хиљаде година, поставио темеље "англосаксонског права", тачније, оног његовог поглавља који се односи само на нас: "Вук нађе залутало јагње, али га не прождере одмах, већ зажели да га поједе с неким оправданим разлогом. Прошле године си ме страшно опсовао! – обрати му се вук. Тада још нисам био ни рођен! – завиче јагње. Вук на то одговори: Сада ми пасеш траву са ливаде! Јагње ће на то: Али, праву храну још нисам ни почео да једем! Тада ће опет вук: Али, пијеш воду са мог извора! Јагње одговори: Нити пијем воду, нити пасем траву. Мајчино млеко су ми једина храна и пиће!... Вук се изнервира, зграби јагње и почне да га прождире, бесно говорећи: Нећу тако дуго да чекам на ручак, јер ти тврдоглаво побијаш сваки мој разлог!"

Богу хвала, наши садашњи "демократски оријентисани политичари", том су Западу на тацни одмах послали све "оправдане разлоге" за наше прождирање, а да он, тада, још увек није ни зинуо. Сада је, наравно, касно. Увелико смо већ сварени и на најбољем путу да напустимо његов цревни систем, на већ добро познати излаз...

А да је прокламовано зло, заправо, можда само перфидна капиталистичка пропаганда и циљу гомилања профита, говоре нам овога пута Ескимима. Јер, феномен "глобалног отопљења" који је толико забринуо западни свет, за њих – јесте добитак! У емисији познатог сателитског канала о природи и животињама, Ив Кусто, син познатог Жака Кустоса, пита Ескимима: "Шта мислите о глобалном отопљењу?... Мислим да је то сјајна ствар – каже Еским – топлије нам је, не морамо да трошимо много гаса за грејање и тако уштедимо доста пара... А, бели медведи који се мотају око ваших насеља, шта они да раде? – на то ће ужаснути Кусто... Па, нека иду на Северни Пол, ко им брани – одговара Еским... Како да оду, кад се отопио лед, па медведи не могу да препливају толики пут?... Онда нека остану овде, нама не сметају. Само да је топло" – завршава Еским дискусију.

Жива истина, што би народ рекао. Заиста, није ли боље да нам је зими топло, те да уштедимо на издацима за грејање (на пример, на рачунима за струју, од којих народу "отпадају уши", а "струјној мафији" расту милионски износи у швајцарским банкама), него да сечемо вене због тога што беле медведе мрзи да пливају? Мада, мора се признати: тада више не бисмо били "*in*", а наш министар финансија (више не знам је ли бивши, садашњи или будући) не би постао "првак света" у финансијама – у земљи у којој је преко 50 % становништва на ивици глади – али, која је зато прва у историји ММФ-а вратила неке дугове пре рок!

O tempora, o mores!

Можда у вези с претходним, а можда и не, тек – једна од највећих заблуда која влада у главама махом белих људи, јесте да је у Африци најопаснија животиња: лав. Ни случајно! Сваки становник "црног континента" лава посматра готово као кућног љубимца који по цео дан спава у хладовини, док онај прави, панични страх доживљава једино – од нилског коња! У прилог томе говори и једна од многобројних несрећа те врсте, када се, на пример, пре неку годину, на језеру Малави, пет жена, петоро деце и чамција удавило пошто је један огроман нилски коњ изронио из воде и преврнуо њихов чамац! Или, кад почне да се приближава сезона годишњих одмора и људи почну да се плаше ајкула, значи ли нешто статистички податак по коме у свету годишње од напада ајкуле из тамних морских дубина страда неколико милиона људи мање, него што их добије инфаркт гледајући фудбал на телевизији? Или, опет, шта вреди статистички податак да сваке године од уједа змије отровнице у свету страда мање људи него што их погине приликом пада с дрвета!

Међутим, у једној од најозбиљнијих заблуда су, изгледа, данас, наши политичари, било да су власт, или тзв. опозиција. Они, наине, никако да се сложе око једног "неважног" питања: како живи народ? Јер, док власт сматра да народ у датим околностима живи све боље и боље, опозиција тврди да живи све горе и горе. Шта то доказује? Наравно, просту истину о томе да и власт и опозиција о народу имају веома нејасну, готово магловиту представу, као о некој виртуелној стварности која служи искључиво за подмиривање њихових абнормалних материјалних прохтева. Народ се, уистину, не бави политиком, већ сопственом егзистенцијом и не живи онако како политичари умишљају да живи – него, онако како мора! А, то поготову важи за народ српски, који се по обичају први нашао на удару батине Новог светског поретка, боље речено, глобалног нереда постмодерног света данашњице. И, онда, готово да му је свеједно, разумеју ли га мање господари рата и мира у Вашингтону, или његови сопствени власт-опозиција политичари, чији су појединачни месечни "харачи" између седам и седамдесетседам просечних српских плата!

Или, шта тек речи о заблуди о *суверенитету* којом ти исти политичари "од седам до седамдесетседам", гладном народу Србије сипају прашину у очи? О манипулацији "великим темама" као што је Косово и Метохија, коју потезу увек када им у свом "мађионичарском коферу" понестане демагогије за замајавање широких народних маса? Има ли још увек икаквог смисла и даље причати о томе како је решење за статус Косова и Метохије договор између Срба и Албанаца – а не договор између Руса и Американаца око изградње ракетног штита у Европи? Да ли ико мисли како су Американци на Косову изградили "Бондстил", чији подземни силоси досежу и преко тридесет метара армираног бетона и челика дубоко у земљу, да би тек тако отишли и све то оставили Србима, или Албанцима?

Али, од овакве у "тридесет минута до дванаест" склепане Владе Србије, елементарна политичка и морална одговорност према сопственом народу се, заиста, не може очекивати. Подсећања ради: на овакву опскурну драматургију по којој је устоличена нова-стара Влада Србије, с пуним правом могао би да буде љубоморан чак и Калигула, који је свог коња прогласио за сенатора. С једином разликом што су овога пута, чини се, наши "сенатори" своје грађане неповратно сврстали – у магарце!

Да би фарса била што свеобухватнија и уверљивија, у том "мањежу" подједнако су учествовали како власт (бивша и садашња), тако и "опозиција" (бивша и садашња). Штета што се ова позоришна представа није одигравала на неком позоришном фестивалу. Бога ми, жирију би било тешко да се одлучи: коме да додели највиша глумачка и редитељска признања? Да ли власти (бившој и садашњој), или, пак, "опозицији" (такође бившој и садашњој, а можда и вечитој)? Очигледно, овај комад који је почео трагикомичним избором г. Николића за "једнократног" председника српског парламента, завршио се онако како је и било предвиђено: стварањем Солана-Ренове... пардон, "роевропске" Владе Србије, са бескрупулозним ширењем броја министарстава, како би се подмирили сви заслужни службеници овог моћног интересног предузећа. Мада, ту има логике: српски народ је већ ионако довољно сиромашан и зомбиран да би правио питање око тога, хоће ли сутра бити сиромашнији него што је био јуче? Уосталом, ако и буде помало гладан, нека иде на клопу у иностранство, која је у многим земљама у нашем окружењу јефтинија него у Србији! Визе ће убудуће добијати брже за три дана и биће јефтиније за читавих десет евра! Срећни због тога, сви посланици Народне скупштине, како власти тако и "конструктивне опозиције" су након те бурне поноћне хорор седнице, руку под руку (а неки и загрљени), отишли на заслужени банкет. А зашто је најјача "опозициона" (бивша и садашња) политичка странка у српском парламенту, а која би требало да се бори управо за те најсиромашније слојеве становништва и да буде страх и трепет за сваку владу, својом необјашњивом "конструктивношћу" и бесмисленим прихватањем квазихристовске жртве тродневног председавања Народној скупштини, начинила корак ка свом политичком самоубиству – то ће, ваљда, највише руководство странке покушати да објасни свом милионском бирачком телу – па, макар у њему сви имали копита!

Признајем, с годинама и образовањем, склон сам веровању како је тзв. "демократски парламентаризам", заправо, најтоталитарнији облик власти у историји развоја људске цивилизације. Јер, он је, *de facto*, врхунски продукт виртуелне политичке сцене, на којој властодршци паразитирају на илузији о томе да су изабрани од стране народа – а, заправо, народ није имао никакав избор, јер је бирао између "мноштва истог"! Уосталом, да та "ствар" ваља, и лављи чопор би убацивао листиће у гласачке кутије, а будући вођа не би морао да се аргументима својих мишића, канци и очњака бори за примат у чопору – већ би изабран био онај што може најјаче да заурла! Последице таквог, "демократски устројеног чопора" биле би вероватно фаталне: хијене би га растргле за три дана... !

Било како било, данас би се старозаветна библијска легенда о Нојевом ковчегу, дајцестирана и прилагођена потребама савременог српског политичког тренутка, дефинитивно могла испричати и овако: "Једног дана Бог се покаја што створи човека и одлучи да на Земљу пошаље велики Потоп, како би стимулисао демократски настројене снаге на на планети и процес евроатлантских интеграција. Ипак, нађе се један поштен човек који се не бави политиком, Ноје, над којим се Бог сажали и реши да га остави у животу. Нареди му да сагради велики дрвени ковчег, да узме по пар од сваке животињске врсте, као и одабране носиоце демократских промена, те да се заједно са њима и са својом породицом укрца унутра... А, онда, дође велики Потоп који је трајао 40 дана и ноћи. Вода све преплави и попне се до врхова највиших планина. Све живо погине, разуме се, све осим риба, које су се као одлични пливачи и "превртачи" успешно прилагодили новонасталој ситуацији.... Најзад, након 40 дана и ноћи, вода почне да опада, а са њом и Нојев ковчег, који се коначно заустави на планини Арарату. Ноје, његова жена, синови, снаје, животиње, министри, посланици, представници невладиних организација и осталих прогресивних снага изађу напоље – и живот крене из почетка!"

У чему је била фатална Божија грешка?... Па, иако је хтео да уништи све назадне политичке субјекте на Земљи, ипак је оставио изван број мушко-женских парова, од којих су се током следећих миленијума, процесом природног размножавања, опет формирали ретроградни политички елементи, борци против глобализације, недовољно оријентисани на тржишну привреду и са "ничим изазваном" и неопростивом сумњом у евроатлантске интеграције!

А сада, пређимо на ведрије теме...

Британац Пол Триндер (54), који је путовао авионом компаније "Бритиш ервејз" у првој класи, пробудио се у шоку кад је схватио да седи поред леша!– пише британска штампа. Триндер се нашао у овом необичном друштву пошто је посада преместила на седиште поред његовог, леш госпође, која је током ноћи преминула у економској класи три сата после полетања. "Бритиш ервејз" се извинио путницима за стрес који су доживели током путовања, наводећи да је посада, с обзиром на ситуацију, поступила на најбољи начин.

Срећа да увек постоји неко ко зна шта је "с обзиром на ситуацију" најбоље за нас. Само се бојим да до изласка овог броја из штампе (јер се у Србији позитивне промене одвијају фантастичном брзином) неко не помеша путнике и лешеве.

Лаку ноћ.